

Izhaja enkrat na mesec.
Cena pos. številke 2 Din.

Uredništvo: Fran Logar,
Celje, Vrvarška ul. 1/II.

Rokopisi le na urednika;
isti se ne vračajo. — Dopise
podpisati in frankirati.

Upravništvo: Celje,
Cankarjeva ulica št. 11/II.

Oglasi po tarifu.

Poštni čekovni račun
št. 12.450.

DRŽAVNI UPOKOJENEC

Glasilo državnih upokojencev in upokojenk v Sloveniji.

Vse gospode in gospe, ki niso še plačali naročnine za leto 1926, prosimo, da to čimprej naredijo, da pride uprava društva v red z računi. Uredništvo.

Novo leto.

Z radostjo se spominjamo iz naših mladih let na novega leta dan — ko smo prejeli od naših roditeljev darove, ki so nam bili, če še tako skromni, a vendar nad vse dragi. — Instinktivno gledamo tudi mi upokojenci na dan starega leta nekam tja gori, od koder pričakujemo v naši bedi daru, da bi nam vzbudil spomine na nekdanja lepša leta. To občutimo danes tem živahnije, ker pričakujemo daru, ki smo si ga z našim dolgoletnim službovanjem z lastnim vplačanjem zaslužili.

Zaman gledamo danes tja gori, ker tema je še in nima še znaka do milke nam zore. — Evo, v tem znaku stopimo danes pred vas tovariši z novoletnim voščilom. — Ali kljub vsej tragiki ne obupati — to je edino, kar vam k ljubemu zdravju voščim.

Prepričani moramo biti vsi, da mora prej ali slej biti prebit ted današnjemu stanju, pa da mora doba napočiti, da bodemo srečnejši in zadovoljnejši obhajali novo leto kot to, ki nam je pred vrati. Uredništvo.

Maše zadušnice.

Sklep III. izr. obč. zbora Društva drž. upokojencev in upokojenk za Slovenijo v Mariboru dne 19. decembra 1926.

Mnogo naših upokojenih tovarišev in tovarišic in vdov, ki so željno pričakovali pomoči iz Beograda, je že predčasno umrlo, deloma vsled bolezni, ker niso imeli zdravniške pomoči, deloma vsled izredne bede, deloma so se v skrajnem obupu sami usmrtili.

Vsi ti rajni so naši mučeniki, ki so na svoje stare dni, zapuščeni od svoje delodajalke, mnogo trpeli na duši in na telesu, menda zato, ker so po

40 in več let zvesto izpolnjevali svoje dolžnosti ter redno plačevali zlate kro- ne v svoj pokojninski fond, kot lastni- na ustavno zajamčen.

Ker se nihče ne gane, ampak čaka, da bodemo še tudi mi, že malobroj- ni bedneži zginiti iz te solzne doline in tako sami spravili to pereče vprašanje s sveta, stavi g. general Lešič sledeči, z burnim aplavzom sprejeti predlog:

»Ako nam tudi komisija, ki revidira uradniški zakon, ne pomaga do pravice, kojo je že vseboval § 239 osnutka urad. zakona iz l. 1923., bodemo demonstrirali na sledeči eleganten način: V vseh župnijah, kjer biva večje število upokojencev, se čita istega dne — dan se bode še le določil — za naše mučenike sv. maša zadušnica, katere se udeležé vsi upokojenci, upokojenke, vdove in sirote, tudi neorganizirani. Obenem se to žalostno dejstvo demonstrativno objavi v vseh večjih jugoslovenskih časopisih. Ako tudi ta naša izjava nič ne zaleže, nastopimo pravno pot.«

Poročilo za l. 1926.

Da so vsi p. n. člani celjskega načelstva uspešno in nesebično delovali, osobito pa bivši predsednik in podpredsednik g. upravitelj Dolinšek, za kar se jim na tem mestu izreka najtoplejša zahvala, je razvidno tudi iz računa, ki je znašal povodom prenosa načelstva iz Celja v Maribor dne 14. nov. t. l. 9696 Din gotovine. Hvaležno pa se spominjamo tudi onih posnemačja vrednih dobrotnikov, ki so nas blagohotno podpirali. Da bi nam tudi v bodoče ostali naklonjeni!

Naši dobrotniki:

a) Podpore. 1. Mestna hranilnica v Celju 500 Din. 2. Posojilnica v Celju 100 Din. 3. Razni podporni člani v Celju 570 Din. 4. Veliki župan dr. O. Pirkmaier 200 Din. 5. Dr. Pipuš, odv. 50 Din. 6. dr. Lipold, odv., 25 Din. 7. Svetnik Knop 153 Din; vsi v Mariboru.

b) Oglasi. 1. Rakuša 1000 Din. 2. Diehl 500 Din. 3. Mestna hranilnica 1000 Din. 4. Nabavljalna zadruga drž. uslužbencev 500 Din. 5. Kamnoseška družba 500 Din, vsi v Celju. 6. Zdravilišče Rogaška Slatina 500 Din.

c) Redni člani. Društvo šteje 502 člana. Od teh stanujejo v sledečih krajih ali okolici: Maribor 118, Celje 115, Ljubljana 33, Kranjska gora 31, Slovenjgradec 21, Jesenice 13, Kostanjevica 12, Bled 10, Novomesto 8, Rog. Slatina 6, Šmarje 6, Laško 8, Ptuj 8, Brežice, Kranj, Ribnica — Gor., Šoštanj, Tržič po 4, Radovljica, Boh. Bistrica po 5, Boh. Bela, Logatec, Rakek, Št. Jurij ob j. ž., Trbovlje po 3, Cerknice, Černomelj, Ljutomer, Krško, Moravče, Mojstrana, Poljčane, Sevnica, Št. Peter v Sav. dolini, Stična, Velenje, Vuzenica, Šk. Loka, Žužemberk, Zagreb, Gorje po 2, ostalih 36 krajev kakor Konjice, Gornji grad, Ruše, Litija po 1. Obširni sodni okraj Sv. Lenart v Slov. goricah šteje tudi samo 1 — g. nadučitelj Kranjc, Sv. Barbara. — Naročnik »Drž. Upok.« je tudi društvo umirovljenika v Sarajevu.

Po strokah razločujemo: 4 dvorne svetnike, 19 častnikov; 3 generali, 4 polk. in podpolk., 4 majori itd., 5 sod. svet. in nadsvet., 1 gimn. ravnatelj, 3 profesorji, 2 šolska ravnatelja, 2 šolska nadzornika, 3 veter. inšpekt., 1 poštni ravnatelj, 5 viš. pošt. kontrolorjev, 22 pošt. uradnikov, 1 preds. okrožne sodnije, 1 fin. prok. svet., 3 zemlje- knjižni ravnatelji, 3 brz. mojstri, 1 pis. ravnatelj, 2 morn. komisarja, 1 morn. vratar, 3 šumarji, 1 adj. soc. polit., 1 rud. ofic., 1 rud. adj., 1 viš. komisar, 1 rač. svetnik, 1 okr. tajnik, 1 drž. vodni ref., 1 drž. upravni uradnik, 72 raznih žel. uslužbencev, 41 uslužbenec. finančne kontrole, 45 nadučit. in učit., 30 sod. uradnikov, 21 stražnikov, 21 davčnih uradnikov, 5 polic. nadz., 4 jetniški pazniki, 15 orož. stražm., 12 detektiv., 5 polic. uradnikov, 2 ravnatelja pomož. uradov, 89 vdov, 4 davčni izvršitelji, 4 žel. kurjači, 7 žel. sprevodnikov, 34 upokojencev, kojih stroka ni znana.

Gospode in gospe, stanujoče v krajih z maloštevilnimi člani prosimo, naj začno s podrobnim delom od neorganiziranca do neorganiziranca, opozarjajoč jih na 11. števil. »Drž. Upok.«, katterega vsebina je jasen dokaz, da delamo. V resnih, obupnih časih živimo torej strnimo se, ker le v slogi je moč.

Banka ni bilo tako. Gledalo se...
popolnoma...
minister...
rašč. in...
popolnoma...
rašč. in...
popolnoma...
rašč. in...

Po jeziku je 480 Slovencev, 4 Hrvatje, 6 Čehoslovakov, 12 Nemcev.

Med letom je umrlo 10 članov — lahka jim bodi zemlja — izstopilo 44, vstopilo 162; izmed 44 izstopivšimi je samo 7 vdov; posnemajmo ostale vdove.

V novo načelstvo so bile izvoljene te-le osebe: Dvorni svetnik dr. Kronvogel, preds.; dr. Iv. Hubad in Zupanek Jos., podpreds., tajnik Kopic Rado, nam. Farkaš Iv., blagajnik Jug Vinko, nam. Kralj Lovro; odborniki: Čepič Marija, Komac Tomo, Krajnik Ivan, Križanec Ferdo, Lešič André, Novak Jernej, Razlog Jakob, Vodopivec Jakob. Namestniki: Jurca Iv., Konjice; Krajnc Fr., Sv. Barbara; Laihacher Fr., Ptuj; Knez Iv., Poljčane.

Pregledovalca računov: Karn Ferdo, Meglič Otmar; namestnika: Pučelik Ferd., Rohrer Anton.

Stolček ali korito.

To sta dve popolnoma nedolžni besedi iz našega besednjaka, ki pa imata v našem sedanjem javnem življenju velik pomen.

V političnem življenju poménita te dve besedi boj za prvenstvo, nadvlado in pa dobiček.

Čim dalje traja ta brezpomembni boj strank vseh vrst, tem jasneje nam mora biti pred očmi, da ni vzrok tem bojem ideal, ljubav do naroda in domovine, temveč stolček ali korito.

Oglejmo si tozadevno skupščinske volitve.

Vodijo se z največjo strankarsko brezobzirnostjo. Napada se na grd in brezobziren način drugače poštene može po časopisih, shodih in v javnem življenju, ne radi tega, ker se smatra morda moža za poslanca kot nesposobnega, ampak edino le radi tega, ker pripada ta k drugi stranki.

No, volitve so pri kraju, iz kojih je izšlo par močnih strank, ki imata prevzeti vladne posle.

Predstavljal bi si naiivnež, da bodo te stranke zbrale iz svoje sredine može za ministre po sposobnosti ali življenjski praksi.

Tako bi si človek mislil, postane n. pr. minister pravde en sodnik, odvetnik, notar ali sploh človek, ki mu je drug že kazenski zakonik in justična upr. k rvi.

bi si predstavljal, postane očaja mož, ki bi moral ves železniški aparati tudi človek, da ter mož, ki je upravo, pri zavodih vsaj na

resorti so se delili, kot otroci češnje iz klobuka. — Koliko se je grešilo v tej zadevi priča zgodovina in pa nerešeni spisi.

Vzemimo si v vzgled navadnega skupščinskega poslanca. — Vsa čast in klobuk dol pred možem, ki se da izvoliti od naroda, pa da pridno dela v skupščini v blagor domovini.

Kaj pa porečete onemu, ki se da od naroda za poslanca izvoliti, pa mesto da za časa zborovanja v Beogradu dela — doma sedi in opravlja druge posle? Ta se je boril za stolček, ta je pravi koritar.

To izgleda ravno tako, kakor da se plača uradniku komisijska dijeta, pri koji sploh ni bil, ali da se plača duhovniku maša, ki je ni bral.

To so žalostni pojavi, nad kojimi se narod zgraža in ki ubijajo zaupanje in ljubezen do domovine.

Gospoda moja, časi so resni. Na zunaj nismo baš postlani z rožicami; v notranjem nam je treba v vseh panogah dela in reforme.

Danes je za našo mlado državo strankarski boj luksus, ki si ga še ne smemo privoščiti, ker imamo preveč drugega dela v naši domovini.

Na plan radi tega vodje vseh strank, kojim je domovina in narod geslo v delu. Združite se in delajte, da bomo mi, ki vas opazujemo, imeli popolno zaupanje do vas, pa da nastopi tista srečna doba, ko ne bomo vedeli več, kaj je pomenjal stolček ali korito.

Zora puca, bit će dana, a daj Bože čimprej.

Naš boj za pravice.

Pri III. občnem zboru Društva upokojencev in upokojenk za Slovenijo dne 19. dec. t. l. je poročal gosp. Lešič, upokojeni general, o zadnjem uradniškem kongresu v Zagrebu v hrvaščini tako-le:

Gospoda moja! Pripala mi je čast poverjenja, da o priliki uradniškega kongresa v Zagrebu zastopam društvo mariborskih drž. upokojencev uradniških in vojaških vrst ter njihove vdove in sirote. Naloga mi je bila, da zainteresiram naše aktivne tovariše, da nas sprejmejo v svoje okrilje in nam pomagajo, da se rešimo nepovoljnega in nevzdržnega položaja glede našega gmotnega stanja.

Razume se, da bi bil predpogoj uspeha v prvi vrsti umestna solidna, složna in razrasla organizacija aktivnih uradnikov — in pa njihova dobra volja: priti nam nasproti, da sprejmejo našo zadevo kot svojo lastno stvar.

Reči moram, da nisem našel teh predpogojev. Videl in opazil sem, da se nahaja organizacija aktivnih tovarišev

šeše v početku svojega rojstva, in da vsled tega še daleč ni dozorela (sposobna), da bi nam nudila one zaslonbe, ki jo zaželimo in potrebujemo, da bi uspeli. Na to ni upati. — Dalje pravi poročevalec, da videč te odnošaje, ni prisostvoval zadnji kongresni seji. Govoril pa je z g. Lilekom, proseč ga, da on zastavi svojo besedo za nas upokojence pri nadaljnjem zborovanju.

G. general je imel priliko govoriti z g. Jovanovićem, predsednikom glavne kontrole ter mu opisal našo bedo, težave in želje. Gospod je jako vljuden in dober, pa mu je obljubil, da se bo zavzel za nas. — Dalje nam je pripovedoval, kako je šla nekoč deputacija k nekemu ministru, ki je priznal bedno stanje upokojencev in obljubil, da se njihovi zahtevi ugodi, a pri tozadevni seji je isti minister rekel: »Ne!« (Salve smeha v dvorani.)

Poročevalec je govoril tudi z gosp. Gavranicem, ki je duša umirovljeniškega pokreta v Zagrebu. Dal mu je več zanimivih listin za ali pa proti našim težnjam. Prečital nam je tudi za vojaštvo jako važen in malokomu znan Propis: Ministrstvo Vojne i Mornarice F. Dj. O. Broj 70.132. Izvadak iz Služb. Vojnog Lista broj 31. od god. 1919, Strana 745., ki odreja, da se oficirjem in vojaškim uradnikom od 1. jan. 1918 plačuje pokojnina kot srbskim oficirjem. — — —

Svoje poročilo končuje g. poročevalec s sledečim

predlogom:

Aranžirati istotako resno kakor tudi častno demonstracijo z namenom, da se okrene interes širše javnosti na naš položaj, opozoriti in opominjati jo, da naše vprašanje še ni rešeno, da smo mi živ opomin z živo voljo pripraviti javnost do tega, da ista razsodi v našo korist.

Znano je, da je jako mnogo naših tovarišev izginilo, umrlo vsled nezadostne oskrbe in vsled bede, nekateri celo od gladu, da, za mnoge niti ni bilo sredstev za pogreb. Nekateri so se rešili bede s samomorom. To je — gospoda moja — strahoten pojav, ki je treba, da nam lebdi vedno pred očmi, koji bi zadel danes ali jutri tudi nas.

Spomnimo se, gospoda moja, teh naših tovarišev in žrtev nesrečnega sistema o oskrbi starih doslužjenih državnih delavcev. Božič svetkovina (praznik) rojstva sina božjega Jezusa Krista zdi se mi najboljša prilika, da se združimo složno in demonstrativno vsi upokojenci, upokojenke, invalidi, naše rodbine, vdove in sirote pri eni sveči maši v spomin teh navedenih žrtev. A to naj bo naša demonstracija, dakako ne samo to, nego tudi eleganten

način, s kojim vzbudimo pozornost široke javnosti za našo stvar, in se ta demonstracija razširi in pribije potom novinarstva. Izvolite presoditi moj predlog, mislim, da baš ni takšen, da bi ga morali odbiti a limine.

Referat kakor tudi predlog so zborovalci pozdravljali in sprejeli s frenetičnim aplavzom.

Gospod urednik! Sprejmite to poročilo v »Upokojenca« z željo, da ga razpošljete vsem društvom upokojencev ne le v Sloveniji, nego tudi v Zagreb, Sarajevo, Split, Dubrovnik, Beograd. — In določi naj se dan, ko se bo v vsej Jugoslaviji na isti dan vršila služba božja v spomin žrtev, in se te službe božje udeležimo vsi jugoslovenski upokojenci, invalidi, sirote, vdove.

Rekoh.

Upokojenci!

Zveza upokojencev v Dalmaciji, s sedežem v Splitu, je poslala Narodni skupščini začetkom oktobra naslednjo predstavko:

Sve države nasljednice preuzele su na sebe internacionalno dužnost isplačivanja penzija svima onima pripadnicima nasljedjenih zemalja, koji su u raznim državnim službama stekli svoja penzijska prava.

Ove penzije sačinjavaju legalnu stečenu privatnu imovinu dotičnih penzionera, koja je dvojako zaštićena, i to s jedne strane međunarodnim ugovorima, a s druge strane unutrašnjim principima pravne sigurnosti privatnog vlasništva.

Od svih vlada država nasljednica u toku od prošlih osam godina, najmanje je uspjelo našoj vladi u Beogradu, da posveti dužnu pažnju zaštiti privatne penzijske imovine svojih građana u hrvatskim i slovenačkim zemljama iz okvira nestale Austro-Ugarske monarhije.

U smislu pozitivnih zakona u navedenim zemljama penzije su se računale po valuti zlatne krune, ali je naša nova vlada odmah po preuzimanju vlasti u novoj državi Srba, Hrvata i Slovenaca restringirala vrijednost četiriju hrvatskih i slovenačkih kruna na vrijednost jednog srpskog dinara tako, da na primjer jedan penzioner u Hrvatskoj i Sloveniji za 100 svojih zlatnih kruna mjesečne penzije, već osam godina prima samo 25 papirnatih dinara, a tih svih 25 papirnatih dinara reprezentira manju vrijednost od jedne zlatne krune, jer je i papirnati dinar 1200 posto u svojoj vrijednosti slabiji od zlatnog dinara.

Iz ovoga jasno rezultira, da penzioneri u hrvatskim i slovenačkim zem-

ljama primaju jedva jedan posto svoje penzije, a da im 99 posto te njihove legalne imovine oduzumlje vlada bez oslonca na ikakav zakon ili princip morala.

Provizornim normiranjem ličnih i porodičnih dodataka na skupoću, vlada je uklonila samo senzaciju prenapetosti cijelog penzijskog staleža u navedenim zemljama, ali time je propadanje mnogih hiljada u službi svog naroda iznemoglih inteligentnih građana samo nešto usporeno, a ne zaustavljeno.

I ako se u formi tih dodataka na skupoću isplaćuje tek jedan manji dio zakonskih penzija ipak je primanje dodataka skopčano sa gubitkom raznih građanskih prava dotičnih penzionera. Ako ovi penzioneri imaju privatnog imanja ili samostalnog zanimanja, oni gube pravo na primanje i tog manjeg dijela svoje penzije u obliku dodataka na skupoću bez obzira na rentabilnost samostalnog zanimanja i tako penzionerima svih kategorija, čak generalima i višim savjetnicima hrvatskih i slovenačkih zemalja ostaje jedna ekonomska sloboda, da se svojim imućnijim sugrađanima nude za sluge uz mjesečnu služničku plaću ispod 3000 dinara, jer u slučaju primanja više od 3000 dinara mjesečno, gube oni svoje pravo na dodatke na skupoću, koji nisu ništa drugo, nego jedan mali dio njihove zakonite penzije.

Osim toga nadležne finansijske vlasti protežu zabranu slobodnog zanimanja i na porodične članove penzionera, a to sve usprkos jasnim odredbama zakonske uredbe o dodacima na

skupoću in usprkos riješenjima Državnog Savjeta, koja je ovaj donio uslijed pojedinačnih predmetnih žalba.

U ovih 8 godina narastao je državni proračun od 5 na 13 hiljada milijun dinara i zemlja stenje pod teretima poreza, a njezini sinovi penzioneri neprestano malaksavaju i sa svojim obiteljima umiru od gladi.

Nove penzije, koje su samo interna stvar naše države, uredio je novi činovnički zakon tako, da jedan novi penzioner ima hiljadu osamsto posto višu penziju od svog sa jednakim rangom, sa jednakog položaja i sa jednakim godinama službe ali po zakonu bivše Austro-Ugarske monarhije penzionisanog kolegu u hrvatskim i slovenačkim zemljama.

Iz ovoga se vidi, da novi činovnički zakon ne vodi nikakova računa o međunarodno zaštićenim ranijim hrvatskim i slovenačkim penzionerima da ih pripušta sigurnoj propasti i da napram temu stoji u teškom kontrastu ne samo sa internacionalnim principima, nego i sa jasnim odredbama konstitucionalnog zakona naše države o građanskoj ravnopravnosti.

Predsjedništvo saveza penzionera u kraljevini Dalmaciji apeluje još jedanput na taj visoki parlament, da on na osnovi svoje legislativne moći odredi bezuslovno isplaćivanje penzija u njihovoj pravoj, međunarodno priznatoj vrijednosti, ili da one penzionere izjednači sa novim penzionerima naše države, te da time uspostavi nestalu pravnu sigurnost privatne penzijske imovine, o kojoj ovisi egzistencija pre-

Zdravilišče Rogaška Slatina

Najlepše in najbolj moderno urejeno zdravilišče kraljevine SHS. — Svetovni zdravilni vrelci: **Tempel, Styria, Donat.** — Zdravljenje vseh žilodčnih in črevesnih bolezni, bolezni srca, ledvic in jeter.

Sezona: maj — september.

Cene zmerne, V pred- in posezoni znaten popust. Koncertira vojaška godba. Največja udobnost. Radio. Prometne zveze ugodne. Zahtevajte prospekte.

Ravnateljstvo zdravilišča Rogaška Slatina.

Nabavljalna zadruga drž. uslužbencev

Prešernova ul. 10

v Celju

Prešernova ul. 10

v poslopu starega okrožnega sodišča

vabi vse državne uslužbence in upokojence, da pristopijo k Svoji k svojim! zadrugi kot člani. Svoji k svojim!

Cene konkurenčne.

ko stotine hiljada gradjana u Hrvatskoj i Sloveniji.

Mi neprestano vapimo pravnu zaštitu svoje edine penzijske imovine i svoje ravnopravnosti sa ostalim gradjanima u slobodi privatne privrede, pa potpunim gradjanskim pravom očekujemo, da će nam narodno predstavništvo bar sada u osmoj godini našeg novog državnog života pružiti tu zakonu zaštitu.

List »Slovenski Narod« je prinesel v svoji številki 294 z dne 29. decembra t. l. o usodi enega nesrečnih upokojencev sledeče:

Usoda naših državnih upokojencev je zelo žalostna. Pokojnina ne zadostuje niti za najprimitivnejše življenjske potrebe, a postranski zaslužki postajajo vedno redkejši, ker narašča število brezposelnih od dne do dne in vsakdo raje zaposli zdravega, krepkega človeka, kakor pa onemoglega in izčrpanega penzionista. Taka usoda je doletela tudi bivšega poštnega uradnika Mato Zdralič v Zagrebu. Pred leti je bil nena doma upokojen. Skupno z vsemi dokladi dobiva 900 dinarjev pokojnine, skrbeti pa mora za številno družino. Ni se ustrašil nobenega dela, a zaslužek je bil od dne do dne manjši. Končno se mu je posrečilo, da je dobil mesto hišnika. S tem si je sicer svoj položaj v toliko izboljšal, da si je prihranil stanarino, toda s svojo številno družino se je moral stiskati v majhni sobici. Prišla je draginja in bolezen in tako je bil zopet v vedno večji bedi. Končno je dobil mesto inkasanta pri Hrvatskem Sokolu. Dobival je 10% od inkasirane članarine. Kako nevaležen je ta posel, ve pač le oni, ki je to že sam izkusil. Desetkrat moraš leteti v tretje nadstropje, predno najdeš koga doma in navadno še le po večkratnem opominjanju dobiš one borne dinarje, kar znaša članarina.

Prihajali so božični prazniki. Zdralič pa jih je s strahom pričakoval. Otroci bosni in nagi, družina lačna, povsod dolgevi in odpovedan kredit. Baš pred prazniki se mu je posrečilo, da je nabral okrog 2000 Din na članarini. Prijela ga je skušnjava, ko je tarnala žena in odrinil ji je dva stotaka, upajoč, da bo to že odslužil na odstotkih. Vest ga je sicer pekla, da ni ravnal prav, a potreba je bila velika in tako je tudi še v drugič segel v tujo blagajno. Ko pa so od njega zahtevali obračun, je moral svoj greh priznati. Ovdali so ga sodišču in baš na dan pred božičnim večerom se je vršila razprava. Ker društvo ni zahtevalo odškodnine, je tudi sodišče izreklo milo sodbo ter ga obsodilo pogojno na tri mesece zapora. Kazen ni najhujše, kar je ubogega državnega penzionista zadelo, kajti mnogo hujša je izguba edinega postranskega zaslužka, kar pomeni novo povečanje njegove bede in njegovega duševnega in telesnega trpljenja.

Hojla, gospodje tam gori, ali Vas pusti tudi ta tragičen slučaj hladnokrvne in neizprosne?

Že dejstvo, da je moral v svoji službi nekdanj ponosni mož prevzeti službo navadnega hišnika, govori jasno, kam nas je porinil način našega upokojenja.

A da je prisiljen drugače pošten mož preiti na pot nepoštenih dejani, pričr za dostno, da je mera polna in skrajni čas je, da se nam da to, kar smo sami mesečno iz svojih žuljev plačevali in nam s tem osigura, če tudi bomo, a pošteno življenje. (Pripomba uredništva).

Telefon štev. 16.

Ustanovljena l. 1889.

Poštni ček 10.533.

Mestna hranilnica ljubljanska

Stanje
vloženega denarja nad
185 milijonov dinarjev

(Gradska štedionica)

Ljubljana
Prešernova ulica

Stanje
vloženega denarja nad
740 milijonov kron

sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar tu popolnoma varen.

Posojilnica daje posojila po nizki obrestni meri na posestva in merice

KAMNOSEŠKA INDUSTRIJSKA DRUŽBA

CELJE, Razlagova ulica 7.

Telefon 67.

Ustanovljena 1906.

Lastni kamnolomi.

Podružnica
v Trbovljah.

Telefon 67.

Izdeluje vsakovrstne nagrobne spomenike iz marmorja, granita, sijenita itd., nagrobne plošče in okvirje, garniture za spalne in jedilne sobe, obzidne plošče, mozaik in vsa v kamnoseško

Konkurenčne cene!

stroko spadajoča dela. Prodaja tudi na mesečne obroke. Stalno velika zaloga spomenikov od najpreprostejših do najmodernejših oblike. Zahtevajte načrte in proračune.

Ugodni plačilni pogoji!

Veletrgovina z železnino

D. Rakusch, Celje

Ustanovljeno leta 1810.

Priporoča svojo bogato zalogo hišnih in gospodarskih predmetov, posode in vsakovrstnega orodja.

Poseben oddelek za stekleno blago in porcelan.